

Υπόθεση T-195/05

Deloitte Business Advisory NV **κατά** **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**

«Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Πρόσκληση υποβολής προσφορών σχετικά με δραστηριότητες αξιολογήσεως προγραμμάτων και με άλλες δραστηριότητες στον τομέα της δημόσιας υγείας — Απόρριψη προσφοράς — Σύγκρουση συμφερόντων»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Απριλίου 2007 . . . II - 874

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Προϋπολογισμός των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Δημοσιονομικός κανονισμός — Διατάξεις που εφαρμόζονται στις διαδικασίες προσκλήσεως υποβολής προσφορών (Κανονισμός 1605/2002 του Συμβουλίου, άρθρο 94)*

2. *Προϋπολογισμός των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Δημοσιονομικός κανονισμός — Διατάξεις που εφαρμόζονται στις διαδικασίες προσκλήσεως υποβολής προσφορών (Κανονισμός 2342/2002 της Επιτροπής, άρθρο 146 § 3, εδ. 2)*

1. Το άρθρο 94 του κανονισμού 1605/2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, έχει εφαρμογή, όπως προκύπτει από το γράμμα της διατάξεως αυτής, σε όλες τις δημόσιες συμβάσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων. Επομένως, δεν γίνεται διάκριση ανάλογα με το αν η διαδικασία συνάψεως αφορά σύμβαση-πλαίσιο ή άλλο είδος συμβάσεως.

Πάντως, η διάταξη αυτή επιτρέπει τον αποκλεισμό προσφέροντος από τη διαδικασία συνάψεως μόνον εφόσον η σύγκρουση συμφερόντων, στην οποία αναφέρεται το εν λόγω άρθρο, είναι πραγματική και όχι υποθετική. Τούτο δεν σημαίνει ότι ο κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων δεν αρκεί για τον αποκλεισμό μιας προσφοράς. Πράγματι, η σύγκρουση συμφερόντων συγκεκριμενοποιείται, κατ' αρχήν, κατά το στάδιο της εκτελέσεως της συμβάσεως. Πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, η σύγκρουση συμφερόντων είναι, κατ' ανάγκην, δυνητική και, επομένως, το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού απαιτεί εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου. Δυνατότητα αποκλεισμού του προσφέροντος υφίσταται μόνον αν αυτός ο κίνδυνος είναι πράγματι διαπιστωμένος, κατόπιν συγκεκριμένης αξιο-

λογήσεως της προσφοράς του και της καταστάσεώς του. Το ενδεχόμενο και μόνον της συγκρούσεως συμφερόντων δεν αρκεί συναφώς.

Επομένως, στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως-πλαisiού, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι η σύναψη ειδικών επί μέρους συμβάσεων, καθόσον συνεπάγεται τη διενέργεια ελέγχου προκειμένου να διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχει κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων, θα πρέπει, κατ' αρχήν, να πραγματοποιείται πριν ανατεθεί στον ανάδοχο της συμβάσεως-πλαisiού η εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων. Έτσι, σε μια τέτοια περίπτωση, πρέπει να θεωρείται ότι υπάρχει κίνδυνος επελεύσεως καταστάσεως σύγκρουσης συμφερόντων μόνον εφόσον συντρέχουν αποφασιστικής σημασίας περιστάσεις υπό τις οποίες ο προσφέρων δεν είναι δυνατό να αποφύγει τον κίνδυνο μεροληπτικής συμπεριφοράς κατά την εκτέλεση της πλειονότητας των καθηκόντων που ανατίθενται με τη σύμβαση-πλαίσιο.

(βλ. σκέψεις 66-68)

2. Το άρθρο 146, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2342/2002, για

τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού, παρέχει στην επιτροπή αξιολογήσεως την ευχέρεια να ζητεί από τους προσφέροντες συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με τα δικαιολογητικά που έχουν υποβάλει σε σχέση με τα κριτήρια αποκλεισμού και επιλογής. Επομένως, η διάταξη αυτή δεν

μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στην επιτροπή αξιολογήσεως την υποχρέωση να ζητεί από τους προσφέροντες τέτοιες διευκρινίσεις

(βλ. σκέψη 102)